

Vliegvisgroep

The Leader

Colofon vliegvisgroep “The Leader”

The Leader is de vliegvisgroep binnen de Algemene Utrechtse Hengelaars Vereniging. (AUHV) The Leader is opgericht op 19 april 1993.

Dagelijks bestuur:

Gerrit van Middelkoop, bestuurslid.
Kraageend 8, 3435 VN Nieuwegein, tel. 030-6050307.
e-mail: gerrit.vanmiddelkoop@telfort.nl

Wilbert Goes, beheerder website.
Beverakker 10, 3994 EL Houten, 030-6372414.
e-mail: wgoes@hetnet.nl

Francesco Gentili, werpinstructie.
Jachthoeve 28, 3992 NV Houten, tel. 030-2871898.
e-mail: f.gentili61@gmail.com

Richard van Ewijk, penningmeester.
Hendrikkreamerlaan 72, 3972 SN Driebergen, tel. 03435-21885.
e-mail: richardvanewijk@gmail.com

Ad Werdekker, redactie, ledenadministratie.
Pol de Monthove 12, 3437 BK Nieuwegein, tel. 030-6090416.
e-mail: adwerdekker@ziggo.nl

Aanmelding lidmaatschap The Leader:

Geef via de e-mail uw naam en adres door aan de ledenadministratie:
adwerdekker@ziggo.nl en maak €17.50 over op rekening van de penningmeester,
516436902 van de ABN-AMRO-bank te Driebergen.
Contributie voor de leden: €15.00 per jaar.

Bindavonden 1e helft 2011:

De bindavonden worden gehouden in de Petanque Vereniging Nieuwegein aan de Galecopperzoom 1 te Nieuwegein, aanvang 19.30 uur, op de woensdagavonden van: 5 januari, 2 februari, 2 maart, 6 april, de afsluitende feestavond 11 mei 2011.

Vliegvisgroep-the-Leader.com

Nieuwe leden.

Er hebben zich weer nieuwe leden ingeschreven:

Ben 't Wel, Waterdreef 206, 3824 HC Amersfoort.
C.J. Meijer, Helsdingse Achterweg 18, 4133 NC Vianen.
Koppen en Lagendijk, Veerseweste22, 3432 RE Nieuwegein.
Welkom bij The Leader en heel veel vliegvis- en vliegbindplezier.

Wie wil het clubblad overnemen?

Na 5 jaar het clubblad te hebben vervaardigd heeft Ad Werdekker te kennen gegeven dat hij het tijd vindt het stokje betreffende het clubblad over te geven aan een opvolger.

Voor overige activiteiten blijft hij uiteraard beschikbaar.

De vraag is **wie** wil het clubblad dat 4 maal per jaar gemaakt wordt van hem overnemen. Wil je meer informatie bel of mail gerust even naar Ad.

adwerdekker@ziggo.nl

Vissen met The Leader op de forellenplas De Eemhof.

Net als voorgaande jaren willen wij weer met de leden een dag gaan vissen op de forellenplas de Eemhof .

De datum voor deze dag is gepland op **zondag 27 maart 2011.**

U kunt komen wanneer u wilt en uiteraard ook weer naar huis gaan als u weer weg wilt.

De Eemhof is geopend vanaf 09.00 uur tot 17.00 uur.

Speciaal voor de beginnende vliegvisser onder ons is deze dag een uitermate mooie gelegenheid om een uitstekende sportvis te vangen aan de vliegenhengel.

Ontbreekt het u aan de nodige kennis en ervaring, dan komt u op die dag meerdere clubgenoten aan de waterkant tegen die u met raad en daad op weg willen helpen.

Kijk even op de site van de Eemhof voor de huisregels, zoals weerhaakloos vissen e.d, altijd handig om te weten.

www.eemhofforellenvissen.nl

Tot op de Eemhof.

Minder ervaren vliegvisser op weg helpen.

Tijdens de in december gehouden algemene ledenvergadering werd er door de aanwezige leden de vraag gesteld of het niet mogelijk was dat een ervaren vliegvisser een nieuweling of minder ervaren vliegvisser zou kunnen begeleiden aan de waterkant en deze te helpen bij het bevissen van zijn “droomvis”.

Op zich zou dat best mogelijk kunnen zijn, maar dat behoeft wel enige organisatie.

Ten eerste, moet daartoe het verzoek van de minder ervaren visser voor een stukje begeleiding gedaan worden.

Ten tweede, moet er de bereidwilligheid van de ervaren visser er zijn om die persoon te willen begeleiden en niet geheel onbelangrijk, e.e.a. moet gecoördineerd worden.

Uit het aantal verzoeken zal ook moeten blijken hoe groot deze behoefte is.

Bij navraag bij een paar meer ervaren vliegvissers is gebleken dat er best bereidwilligheid is om de begeleiding op zich te nemen met dien verstande dat het best leuk kan zijn als hierdoor leuke en waardevolle contacten ontstaan, maar in eerste aanleg is het niet de bedoeling dat er dan direct een vaste vismaat gevonden wordt.

De minder ervaren vliegvisser zal er echter ook rekening mee moeten houden dat hij over de benodigde visvergunning zal moeten beschikken m.b.t. het viswater waar hij zijn oog op heeft laten vallen. Natuurlijk zal alles in onderling overleg gaan en deze dingen zullen dan ongetwijfeld aan de orde komen.

Om e.e.a. in goede banen te gaan leiden hebben we op de vergadering aan de aanwezigen de vraag gesteld wie deze eventuele coördinatie voor zijn rekening zou willen nemen.

Hiervoor hebben wij **Hans Klutz** bereid gevonden.

Als Hans het verzoek via de email: hans@klutz.nl binnen krijgt, zal hij het vervolgens met behulp van een gemaakt rooster bij de eventuele begeleider neerleggen, die dan op zijn beurt weer contact zal opnemen met de aanvrager voor de nodige afspraken.

Tijdens de vergadering heeft niet iedereen (door afwezigheid) zijn mening kunnen geven, maar zijn er leden die er ook aardigheid in zien een stukje begeleiding op zich te nemen, laat dit Hans dan weten, hoe meer zielen hoe meer vreugd en dan zal het ook niet steeds op dezelfde schouders neerkomen.

Uiteraard moet e.e.a. nog uitgewerkt worden, maar dit zijn in ieder geval de ideeën die er op dit moment leven.

Als alles uitgewerkt is krijgt u dit uiteraard te horen zodat in het voorjaar de eerste liefhebbers op hun “droomvis” af kunnen.

Actieve leden zijn welkom.

Op de algemene ledenvergadering in november is onder meer aan de orde gekomen dat er binnen onze vliegvisvereniging leden rondlopen die best iets speciaals te vertellen hebben wat zijdelings met onze hobby het vliegvissen te maken heeft. Heeft u iets te vertellen, wat onze hobby raakt, laat dit dan weten, en schroom niet dit op een speciale avond binnen de club te vertellen zodat wij daar allemaal van kunnen genieten. Het kan ook zijn dat u zich op een andere wijze verdienstelijk wilt maken op de club, laat dit dan weten.

Een impressie van een bindavond.

De beginnerstafel.

John knipt zijn vlieg in de juiste vorm.

De bindavonden in onze nieuwe bindlocatie bij de Petanque Vereniging Nieuwegein aan de Galacopperzoom 1 te Nieuwegein worden prima bezocht. Alle leden die er al geweest zijn, niet een uitgezonderd, vinden de nieuwe locatie een vooruitgang ten opzichte van de vorige Klein Galgenwaard.

Niet alleen het onderkomen om te binden is moderner en gezelliger, maar ook de gehele sfeer er omheen is zeer de moeite waard om naar de bindavonden te gaan. In de locatie is zoals inmiddels wel bekend de Jue de Boules vereniging gehuisvest. Ook wordt de locatie gebruikt door meerdere verenigingen zoals de klaverjasvereniging uit de wijk Galecop.

Doormiddel van een handig schuifwandensysteem kunnen alle ruimten vergroot of verkleind en afzonderlijk afgesloten worden waardoor er op een avond meerdere verenigingen zonder dat die elkaar in de weg zitten gebruik kunnen maken van het gebouw.

Tim met zijn specialiteit, de Zeeforelvlieg

Op de eerste bindavond in de nieuwe locatie hebben we getracht in een voor ons afgeschotterde ruimte de bindavond te realiseren.

Met ons optimisme dachten wij bij de eerste kennismaking in de locatie en de eerste keuze in de beschikbare ruimte die er voorhanden was, dat wij in het eerste lokaal wel genoeg ruimte zouden hebben, maar na de eerste bindavond bleek al gauw dat we toch wat meer ruimte nodig hadden, het was toch iets te krap. Dit kwam, omdat wij altijd een aantal tafels aan elkaar moeten schuiven voor het creëren van de “hoeken” voor de beginners, de gevorderden en de speciale vliegen die op het programma staan, wat toch altijd meer ruimte vergt. Ook i.v.m. het geluid van de onderlinge groepen, was er meer ruimte nodig, het was te rumoerig zo bleek na de eerste bindavond.

Het uitbreiden van de ruimte voor The Leader was geen probleem, want in overleg met de beheerder van de locatie werd er een aantal meters meer voor ons gereserveerd waardoor er meer ruimte werd gerealiseerd.

Op de bindavonden als wij aanwezig zijn, zijn er ook altijd de leden van de genoemde vereniging aanwezig wat het drinken van een kopje koffie of een glaasje fris aan de bar een zeer gezellige bedoeling geeft.

Aan de grote in de gemeenschappelijke ruimte staande bar waar alle aanwezigen in het gebouw terecht kunnen, zijn niet alleen voor de bierliefhebbers verschillende

Terwijl Wilbert al pratend achterover leunt, zijn Peter en Carlo vol concentratie.

soorten buitenlandse biertjes te koop, ook een broodje met een warme bal of zelf een patatje met mayonaise is er verkrijgbaar.

Het geheel in samenzijn met de leden van de andere club, maakt het reuze gezellig.

Voor diegenen die nog niet op de nieuwe bindlocatie geweest zijn, schroom niet er is zelfs volop parkeergelegenheid.

Steeff is vol aandacht bezig met een paraloopvlieg.

Ad Werdekker.

Vliegvisgroep-the-Leader.com

Kopij.

Geachte leden.

Heeft u ook een aardig verhaal met eventueel wat mooie foto's, mail het dan naar Ad Werdekker voor in het clubblad.

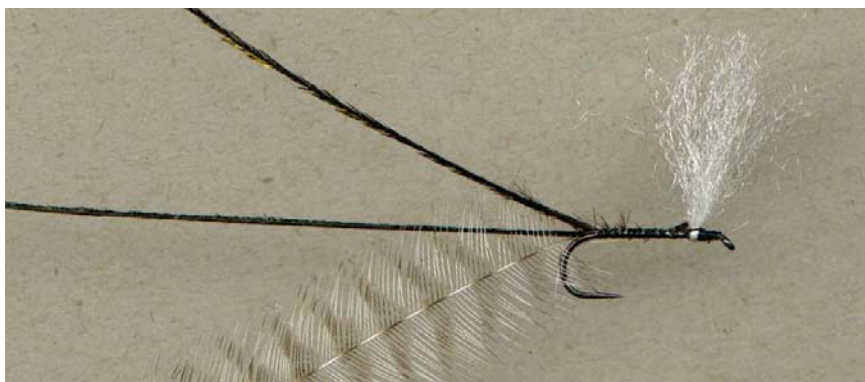
Ons clubblad heeft uw inbreng nodig om te kunnen voortbestaan.

adwerdekker@ziggo.nl

Griffith's Gnat

Zet een droge vlieg haak 10/12/1416 of 18 in de klem en zet een zwarte binddraad op. Zet een vleugeltje op (V-vorm vind ik het mooist) uit witte polywing en fixeer die stevig.

Breng de binddraad naar achteren en bind de punt van een goede kwaliteit grizzle hackle en één of twee pauwefibers in.

Wikkel van de pauwefibers een mooi lijfje tot net vóór de vleugel. Eventueel vleugeltje nog even op maat afknippen natuurlijk.

Wikkel tot slotte de hackle richting haakoog en bindt de vlieg af met een whip-finish. Drupje lak mag dit keer best wel. Zeker als je er ook forellen mee denkt te gaan vangen.

Succes Richard.

Vliegvissen in de tropen, deel twee.

Het WK voetbal was in volle gang maar wij waren op weg naar Mexico. In Nederland had ik elke wedstrijd willen kijken, maar ik wist dat de kans daarop klein was tijdens mijn vakantie. Ach ja, lekker belangrijk, daar ging ik tenslotte niet voor naar Mexico. Hollanders als wij zijn hadden we Economy Class zitplaatsen genomen. Ik dacht dat het allemaal wel mee zou vallen, had tenslotte al veel vaker gevlogen en het toen ook nooit ervaren als te krap. Maar eenmaal zittende viel het toch eigenlijk best wel flink tegen... als ik hier elf uur in opgevouwen moest zitten dan kon je me benen er in Cancun afschroeven! Toen er omgeroepen werd dat er nog enkele stoelen beschikbaar waren in de Comfort Class schoot ik gelijk een stewardess aan om te zeggen dat ze alvast twee stoelen kon wegstrepen.

De upgrade was 65 euro en dat was het dubbel en dwars waard! De service was ook gelijk een stuk uitgebreider, wat de reis nog een heel stuk aangenamer maakte.

Een hobbelig begin

De dag voordat we betrokken had ik nog contact gehad met de lodge eigenaar om te informeren of het hem helemaal duidelijk was wanneer wij zouden aankomen. Hij liet me weten dat ik me geen zorgen hoefde te maken. Bij de uitgang van het vliegveld in Cancun moest ik uitkijken naar een Mexicaan van een paar turven hoog die met een hoog gehouden bordje met onze namen erop klaar zou staan om ons op te pikken. Eenmaal buiten wisten we gelijk dat we niet meer in Nederland waren, een deken van plakkende warmte viel over ons heen en het was een drukte van jewelste van mensen en af en aan rijdende taxi's.

Hetgene waar we naar uit moesten kijken stond er hoor, alleen in een vijftigvoud! Overal stonden mannetjes die ons met alle liefde overal naar toe wilden brengen en het merendeel stond ook nog eens met een bordje omhoog... Ik had gehoopt dat onze chauffeur gelijk op zou vallen, zijn naam deed vermoeden dat hij tot veel in staat moest zijn, tot aan het lopen over water toe. Maar helaas, onze chauffeur Jezus was nergens te bekennen...Ik baande me een weg tussen de roepende en druk met bordjes zwaaiende mannetjes door tot ik plotseling achter me iemand voorzichtig een poging hoorde doen om onze namen uit te spreken. Ik zal hem niet zo gauw vinden, maar gelukkig Jezus ons die avond wel.

We hadden een rit van ruim vier uur voor de boeg, dus gingen we snel op weg. Na onderweg nog wat Mexicaanse biertjes ingeslagen te hebben en onze eerste Mexicaanse maaltijd genuttigd te hebben in Tulum raakten we steeds verder verwijderd van de bewoonde wereld en bereikten we het punt vanaf waar de autoriteit wat minder comfortabel zou worden. De laatste dertig kilometer naar de lodge toe

gaan namelijk via een onverharde en onverlichte weg die vol grote kuilen zit en zich door een dichtbegroeid stuk natuur kronkelt. Gelukkig kende onze chauffeur deze weg als zijn broekzak en rond middernacht kwamen we dan eindelijk aan bij onze lodge. Ray, de Amerikaanse eigenaar, stond ons al op te wachten en na een korte kennismaking en een paar biertjes zochten we onze bedjes op, we hadden er tenslotte een lange dag opzitten en we moesten er weer bijtijds uit voor onze eerste tropische visdag.

Wetende dat we in een dorpje verbleven met amper 500 inwoners die leefden in krakkemikkige huisjes zonder ramen, was ons verblijf een verademing. Een perfect en schoon huisje met heerlijke bedden, airco, stromend warm en koud water en een aggregaat die 24 uur stroom leverde. Zonder deze luxe hadden onze nachten er een stuk slapelozer en muggenbulten rijker uitgezien. Na een heerlijke nachtrust stond er de volgende ochtend een smakelijk ontbijtje voor ons klaar met vers fruit, toast, koffie en vruchtensap.

Op weg naar de flats

Na nog wat last minute aanpassingen aan onze lijnen waren we eindelijk zo ver om kennis te maken met onze gidsen voor de rest van de week.

Na onze spullen in de grote pick-up van Ray gelegd te hebben reden we een klein stukje naar de natuurlijke haven, een grote kreek, deze bood plaats aan een twintigtal skiffs. Deze boten worden hoofdzakelijk gebruikt om de vele eco toeristen die hier komen naar het rif te brengen om te snorkelen. Slechts een aantal van deze boten zijn eigendom van lodges en/of zelfstandige visgidsen. Onze boot, eigendom van onze hoofdgids Francis, lag aan een klein steigertje voor aan de haven.

Zijn hulp Antonio, een mannetje van net 20, zo macho als maar zijn kan, begroete ons zonder ons echt aan te kijken. We moesten echt even wennen aan dit ventje hoor.

De hoop op eventuele DIY fishing werd ons daar ook gelijk even ontnomen. Het merendeel van de oevers hier zijn dusdanig drassig dat je gelijk tot aan je middel in de blubber wegzakt. Een boot is hier echt een must, al is het alleen maar om op de beste plekken te komen en om de baai optimaal te kunnen bevissen. Ascension Bay is maar liefst 145 vierkante kilometer groot, dat is dus best een flink stukje waden... De betere visgronden lagen sowieso minimaal drie kwartier varen verwijderd van het vaste land, we hebben zeggen en schrijven één keer dicht in de buurt van de haven gevist op de laatste dag die meerdeels door slecht weer beheerst werd.

Eindelijk waren we onderweg, hier hadden we naar toe geleefd al die maanden. Met een flinke gang bonkte de skiff aangedreven door een krachtige buitenboordmotor over het azuurblauwe water. De man drie opgetuigde hengels in de lange kokers van de skiff geschoven, klaar voor elke vis die op ons verlanglijstje stond. Een lichte nervositeit maakte zich van me meester, meer voorbereid dan ik was zou ik nooit meer worden, nu ging het dan eindelijk gebeuren, gericht vissen op de zoutwater torpedo's die ik tot nu toe alleen maar uit magazines, via internet en van sterke verhalen kende. Ik wist dat we in goede handen waren met Francis, hij had al meer dan 20 jaar gids ervaring. Wat we aan Antonio hadden was me nog niet helemaal duidelijk, de praktijk zou het me wel leren dacht ik maar.

Op zoek naar Bones

Na een flink stuk in zuidwestelijke richting gevaren te zijn, minderden we plotseling vaart en ging het dan echt beginnen. De hengels opgetuigd voor Bonefish werden uit de kokers geschoven en wij stapten het water in met ieder een gids. Voor mij gelijk de kans om Antonio eens wat beter te leren kennen. Echt veel Engels kende hij helaas niet en mijn Spaans hield ook op bij wat losse woordjes. Ach ja, echt veel woorden heb je natuurlijk ook niet nodig, maar het was wel handig geweest als hij daar wat in geïnvesteerd had, hij heeft tenslotte als gids constant te maken met klanten die merendeels Engels praten. Al snel wees hij me een vis aan, die ik meteen aangooide. Terwijl ik binnenstrijpte zei hij plotseling 'No..., No...' begreep niet goed wat er fout aan deze vis was die kort daarop mijn vlieg ook pakte. Terwijl ik de weinig spectaculair vechtende vis naar me toe haalde zei Antonio hoofdschuddend "Baracuda...". Niet een gewenste vis begreep ik, maar ik was er maar wat content mee. Ok, het was geen Bonefish, maar ik kon in ieder geval alweer een soort van mijn verlanglijstje afstrepen en de eerste vis was binnen!

Waarom de kleine barracuda's niet interessant genoeg waren werd me snel duidelijk. Je komt ze in dit formaat werkelijk overal tegen en ze pakken alles wat beweegt. Vissend op Bonefish is de grootste reden om ze te mijden dat je natuurlijk erg snel door je vliegen heen bent. Eén blik op hun gebit zegt genoeg... Gaandeweg leerde ik de barracuda's te onderscheiden van de Bonefish en wierp ze daarna niet meer aan. Natuurlijk hebben we later in de week wel gericht op deze vreetmachines gevist maar met een iets andere set-up. Meer daarover in een later verslag.

Forelvisser als ik ben maakte ik ook stevast de fout die vele nieuwkomers maken, de zogenaamde 'troutstrik'. Oftewel, gelijk je hengel liften en een slaande beweging maken waardoor je de vlieg dus negen van de tien keren uit de bek van

de Bonefish slaat... Dit is zo moeilijk af te leren... Ik heb hierdoor vele vissen onnodig gemist, zeker de eerste dag.

Antonio bleek uitgerust te zijn met bionische ogen. Hij zag vissen op 100 meter afstand die ik pas voorzichtig begon te zien vanaf een meter of 30... Na drie missers op rij haakte ik dan eindelijk mijn eerste Bonefish! Antonio instrueerde met handen en voeten dat ik de vis vooral alle ruimte moest geven, er kwam zowaar een heel Engels zinnetje uit: "Let it go..., Let it go!"

Volgzaam als ik ben deed ik dat dus ook braaf. De Bonefish speerde er vandoor en de backing kwam al redelijk in zicht. Daarna maakte ik kennis met de favoriete reactie van een Bonefish op een lange run, met grote snelheid weer net zo hard naar je toe zwemmen... Ook daar komt het grote voordeel van een flinke Large Arbor reel weer naar voren. Je moet plotseling zoveel lijn weer terug spoelen op je reel om contact te houden met de vis, dit zou je met een simpel Mid Arbor reeltje absoluut vis gaan kosten.

Na deze terugzwem actie was het grootste verzet wel gebroken, de vis plaatste nog een aantal korte spurts, maar kort daarna werd de vis geland en ik trots poseren met mijn eerste Bonefish! Ok, niet bepaald een reus van een vis, zeg maar gerust een kleintje, maar de ban was gebroken, ik was er van overtuigd dat er nog genoeg zouden volgen de komende dagen.

Ik ving hierna nog een Bonefish, niet veel groter dan de vorige. Het was duidelijk dat we op deze flat geen monsters hoefden te verwachten. Hierna zagen we een behoorlijke tijd weinig tot geen actie waardoor er besloten werd dat het een goed moment was om maar eens te gaan lunchen. Eenmaal terug bij de boot, waar eerst een pittige wandeling voor nodig was, wisselde ik met Tim mijn vismaat de ervaringen uit van de eerste kennismakingen met de flats. Tim had een beduidend beter stuk bevist en had er in totaal 3 kunnen vangen. Toen ik hem trof bij de boot stond hij te gooien naar een los staande mangrovestruik die zo'n 10 meter uit de kant stond waar het werkelijk wemelde van de vissoorten. Naast Bonefish zwommen er Snappers, Jacks en heel veel gepen, allemaal azend op een grote school kleine vis die hun bescherming zochten onder de struik. De vele gepen leken erg veel op degene die wij kennen uit onze Noordzee, alleen hadden deze hier behoorlijk grotere tanden en beten ze ook naar je vingers. Ook deze vissoort hebben we de rest van de trip maar een beetje links laten liggen. Waar je ook maar keek, er zwommen altijd wel een paar gepen in de rondte.

Na de lunch ruilden we van gids en viste ik met Francis een flat af die grensde aan een lange diepere geul. Jammer genoeg pikte de wind wel flink op, en werd het spotten daardoor wel wat moeilijker. Wederom verspeelde ik weer een aantal vissen door niet correct aan te slaan, maar wist er uiteindelijk nog 2 bij te vangen. Deze waren gelukkig een slag groter dan degene van eerder die dag en dat was met drillen ook gelijk goed te merken. Gaandeweg merkte ik alleen wel dat ik toch wel erg vermoeid was van de hele reis en op een gegeven moment er echt een beetje doorheen zat. De gidsen die ten alle tijden in contact met elkaar staan via walkie talkies, besloten dat het er voor deze dag wel weer opzat en ik was dus maar wat blij om de boot weer aan te zien komen varen. Tim had er gelukkig ook nog twee bij kunnen pakken dus onze eerste visdag was meer dan geslaagd. Moe maar voldaan werd de bootreis richting het vaste land weer ingezet, pfff... ik was blij dat ik weer even zat. Al met al was het best overweldigend zo'n eerste dag. Ik denk dat ik naast mijn vermoeidheid ook erg moest wennen aan het grote temperatuurverschil. Die dag was het rond de 38 graden, toch een flink verschil vergeleken met ons Hollandse klimaatje. Plotseling hield de boot stil en begonnen de gidsen druk te wijzen naar het water aan onze linkerkant. Er doemden drie grote zwarte schaduwen op die zich langzaam richting onze boot begaven. De gidsen begonnen op de bodem van de boot te stampen, waardoor ik maar eens voorzichtig vroeg: "Sharks..."? Francis lachte en zei: "No, No... Dolphins"! Een heel stuk geruster stonden we op op ze eens goed te kunnen bekijken. Het stampen op de boot bleek de van nature nieuwsgierige dolfinen juist in de buurt van de

boot te houden. Francis wist ons te vertellen dat de dolfijnen in deze tijd van het jaar zich in het gedeelte waar wij doorheen vaarden verzamelen om te paren, vandaar. Deze dolfijnen hadden een zwartbruine diepe kleur, en de grootste van het stel was bijna 2,5 meter lang, echt een indrukwekkend gezicht.

Eenmaal terug in de haven stond Ray ons al op te wachten. We bedankten de gidsen voor hun goede zorgen en stapten weer in de auto richting ons verblijf. De hengels en reels werden goed afgespoeld en onder het genot van een koud Mexicaans biertje bespraken we de dag met Ray. Zijn vrouw verraste ons aangenaam met een heerlijke voorafje, die gingen er samen met nog maar wat biertjes goed in!

Mijn hemel, wat had ik het warm gehad deze eerste dag. Het Mexicaanse klimaat was toch echt even flink wennen voor me. Na een verkwikkende douche genomen te hebben schoven we weer aan voor een heerlijk home-cooked dinner. Ray is getrouwd met een Mexicaanse keukenprinses die ons elke dag weer de meest heerlijke gerechten voor schotelde. Na weer wat Mexicaanse biertjes en honderd uit gepraat te hebben met Ray over alles wat maar met vliegvisserij in de tropen te maken had, wilde ik nog maar één ding..., slapen...Tim had nog wat energie over en kroop nog even achter de vise. ik viel langzaam in slaap met het lichte geruis van de airco in m'n oren en mijn eerste dag op de flats nog helder op mijn netvlies... zo moe als ik was, ik kon niet wachten tot de volgende dag.

Richard Maree.

